

[Indenrigsministeren.]

så vidt også fremad, idet man antagelig en dag når til at arbejde ikke med den kapitaliserede ansættelse, men med en ansættelse bestemt af, hvor meget man er villig til at svare årligt af et bestemt stykke jord. Det er det, der her er tale om, og jeg kan ikke tænke mig, at de ærede medlemmer hr. Thisted Knudsen og hr. Poul Møller kan have noget at indvende imod en sådan liberal og fri aftale ved en handel. Det er jo det, der sker ved alle private handler, at sælgeren og køberen frit aftaler, hvad købesummen skal være. I dette tilfælde aftaler altså kommunen og køberen frit, uden tvang fra nogen side, hvad køberen skal betale årlig. Det er så frit et handelsforhold, som man kan forlange, og derfor kan jeg ikke tro, at man fra oppositionens side kan have noget at indvende imod denne frie aftaleret.

Dernæst kan denne jord blive vurderet op over den aftalte jordrenteværdi; så skal vedkommende fremdeles kun svare 4 pct., og det kan i visse tilfælde medføre, at den, der har købt jorden, kan videresælge den med fortjeneste. Jeg gør opmærksom på, at lovforslaget jo med hensyn til dette punkt er affattet med henblik på det, der er foreslået i det lovforslag, som blev behandlet i går, om grundstigningsskyld og den værdistigning, der i den forbindelse kunne blive tale om. Grundstigningsskylden skal svares med 4 pct., og derfor er det klart, at de, der køber jord på jordrentevilkår, dermed er underkastet de samme vilkår som de øvrige. Men hvis de ærede ordførere har ment, at man burde sætte også grundstigningsskylden til 5 pct. — eller en anden procent — vil jeg se med velvilje på et sådant forslag.

Det er altså et spørgsmål om at stille de to kategorier af købere lige. Når man køber på jordrentevilkår, aftaler man en fri købesum ligesom enhver anden, og dernæst skal man ved fremtidige stigninger svare 4 pct. ligesom andre. Men jeg gør opmærksom på, at de, der køber på jordrentevilkår, ikke har noget konjunkturtillæg i modsætning til dem, der er underkastet lov om grundstigningsskyld. Der bliver derfor ikke nogen særlig gevinst at hente for købere på jordrentevilkår, for deres jordrente forhøjes jo

omgående med forhøjelserne af grundværdien.

Derfor kan der kun blive tale om, at meget ubetydelige fordele kan indkasseres, og på lang sigt bliver der ikke tale om, at der kan indkasseres nogen fordel. Jeg har forstået, at de to oppositionspartier for så vidt hylder det princip, at der ikke skal være mulighed for at få fortjeneste på den jord, som man har købt på jordrentevilkår. Ja, så mener jeg, at det spørgsmål også er løst på en tilfredsstillende måde ved det foreliggende lovforslag.

Så har der været rejst spørgsmål om realkreditens stilling. Jeg kan ikke indse, at der bliver nogen forandring i realkreditens stilling. Realkrediten har stadig den sikkerhed, at jorden ikke er lejet, men solgt til eje på jordrentevilkår. Og når der er tale om at få finansieret et byggeri, er de bygninger, der er opført, lige så meget værd og yder lige så god sikkerhed, som hvis der er foregået salg på almindelig måde. Derfor skulle der altså ikke være nogen som helst vanskelighed ved at få byggeriet finansieret, medens jordkøbet ikke skal finansieres, bortset fra forbedringer.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen undrede sig over, at dette lovforslag havde kunnet få tilslutning fra de to øvrige regeringspartier og fra nogle ministre, som det ærede medlem nævnedes. Det undrer jeg mig ikke over, for som nævnt har et lignende lovforslag været behandlet tidligere her i tinget; og i det udvalg, som afgav betænkning i 1942, udtalte repræsentanterne for de to oppositionspartier, som i dag har opponeret mod lovforslaget, at de mente, det var en udmærket måde at sælge jord i offentlig eje på, og da de radikales lovforslag var til behandling i tinget, sagde de to partiers repræsentanter i betænkningen også, at det var en udmærket form; og det henstilledes, at der senere igen skulle stilles forslag derom.

Det er denne henstilling, vi har fulgt, og derfor må jeg sige, at hvis der er grund til at undre sig, så må det være over, at venstrepartiet helt har skiftet stilling og dermed faktisk har taget afstand fra hele denne lovgivning fra 4. oktober 1919 og op til dato, for det har selv været med til den hver eneste gang og har i utallige udvalg